

gumenter, ministeren har lagt på bordet, råt. Jeg synes, at det her virker meget problematisk. Der er jo en forskel mellem, at en arbejdsgiver tager et referat, og så den protokol, man taler om her. Nu er jeg sådan set også ligeglad med, hvad man kalder det, og vi kan godt give det en mere moderne betegnelse. Men der er den forskel, at den protokol, som man underskriver, er en, man er enig om. Et referat, som en arbejdsgiver eller for den sags skyld den enkelte funktionær og lønmodtager selv sidder og noterer ned, har jo ikke den gyldighed, at begge parter skriver under, så man derfor har en ramme at forhandle i, og så man også har en ramme for f.eks. fremtidige tvistigheder – altså skal man i en retssag, eller skal man i arbejdsretten med et spørgsmål? Ja, så kan det afgøres der.

Mit spørgsmål til ordføreren er: Kunne det ikke tænkes, at det var en god idé, at vi i Arbejdsmarkedsudvalget lavede en høring, hvor vi hev parterne ind for med dem at drøfte rammerne for det her, altså hvad konsekvenserne er, og at vi måske også tog nogle eksperter i arbejdsret ind, så vi mere grundigt kunne få belyst, hvilke konsekvenser der er, når nu der er så massiv kritik fra organisationernes side af lovforslaget?

Kl. 11:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 11:34

Bent Bøgsted (DF):

Lige nu og her afventer jeg først og fremmest ministerens svar på spørgsmålene, og jeg har svært ved at forestille mig det her med, at det eneste, der sker ved en forhandling, er, at lønmodtageren har taget et lille notat og så puttet det i lommen, og at det så er det, som det er afhængigt af. Det plejer at være sådan, at hvis man har en eller anden vigtig aftale, så skriver man også under på den aftale, nemlig at det er sådan, det skal være fremover. Det er selvfølgelig, hvilket hr. Thomas Adelskov siger, det, man gør i en protokol, men jeg kunne da ikke forestille mig, at der er nogen organisationer, der sidder og forhandler løn og arbejdsvilkår for deres medlemmer, og som kun har den her protokol, altså at det er det eneste sted, det står. Det kan jeg slet ikke forestille mig.

Men lad os nu lige vente og se, hvad ministeren svarer på spørgsmålene.

Kl. 11:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren.

Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er SF's ordfører, og det er hr. Eigil Andersen.

Kl. 11:36

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Det forslag, der her er fremsat, er en uacceptabel forringelse af funktionærernes retsstilling i Danmark. Dermed siger jeg også, at jeg giver LO, FTF, KTO og Akademikernes Centralorganisation fuldstændig ret. De siger alle sammen, som det også er blevet nævnt, nej til forslaget, og det gør vi altså også i SF.

Forslaget fra regeringen vil gøre det lettere at være arbejdsgiver, fordi arbejdsgiverne på den måde slipper for visse forpligtelser. Jeg betragter det som meget oppustet og urealistisk, at arbejdsgiverne i Danmark på den måde skulle kunne spare 300 mio. kr. om året. Man kan nogle gange få det indtryk, at et regnestykke er lavet sådan, at man når frem til et ønsket facit. I den forbindelse synes jeg, at det er tankevækkende, at afskaffelsen af arbejdsgivernes protokolpligt ventes at kunne spare 277 mio. kr. om året. Afskaffelsen af pligten til at udstede en såkaldt tjenesteattest venter man kan spare arbejdsgiverne for 23 mio. kr. om året. Og vupti: De to beløb udgør så et samlet beløb på 300 mio. kr. om året. Et dejligt rundt tal, kan man sige. Og det er jo slående, at man havner på lige præcis det tal. Det hele bygger på nogle interviewundersøgelser på virksomheder, og det ved enhver kan gøres på mange forskellige måder og med meget vekslende repræsentativitet. Men lad det nu ligge, for det er såmænd ikke det med pengene, arbejdsgivernes oppustede besparelse på 300 mio. kr., der er afgørende i den her sag.

Det er afgørende for os i SF er, at det er særdeles praktisk, at arbejdsgiveren har pligt til at føre en protokol over forhandlinger om løn- og arbejdsforhold, og det gælder for både små og store virksomheder. Det er en protokol om både det, man har opnået enighed om, og om det, man er uenig om, som vel at mærke, og det skal understreges igen, er underskrevet af både ledelse og tillidsrepræsentant for funktionærerne.

Protokollen er særdeles praktisk for begge parter, når forhandlingerne på et senere tidspunkt skal videreføres, men den er selvfølgelig også meget praktisk for nye tillidsrepræsentanter og arbejdsledere, fordi de så har let ved at sætte sig ind i, hvad forgængerne på posterne egentlig har gjort, og hvad de er nået frem til. Endelig kan protokollen bruges som dokumen-